

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Costiuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „CET-Nord” împotriva lui Mihail Costiuc, Igor Costiuc și Vitalii Costiuc
cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „CET-Nord”, s-a casat hotărârea din
19 martie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul central și s-a emis o nouă hotărâre prin
care acțiunea s-a admis integral,

c o n s t a t ă :

La 6 noiembrie 2017 SA „CET-Nord” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Mihail Costiuc, Igor Costiuc și Vitalii Costiuc cu privire la încasarea
datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că apartamentul nr. 60 din str. Bulgară, 57,
mun. Bălți a fost deconectat integral de la sistemul central de încălzire, fiind
întreruptă încălzirea apartamentului și calcularea plăților pentru energia termică.

În cazul deconectării integrale de la sistemul central de încălzire,
consumatorul urmează să achite plata pentru pierderile normative de energie
termică conform Hotărârii Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011.

Pentru perioada 1 decembrie 2014 - 1 mai 2017 costul pierderilor normative
de energie termică la apartamentul pârâților a constituit 1 787,90 lei, calculul fiind
efectuat în mărime de 10% pentru perioada 1 decembrie 2014 - 29 februarie 2016,
20% pentru perioada 1 martie 2016 - 29 februarie 2016 și 10% pentru perioada 1
octombrie 2016 - 24 martie 2017.

S-a menționat că există o hotărâre de judecată anterioară nr.2-667 din 27
octombrie 2017, considerent din care achitățile efectuate în perioada acțiunii au
fost trecute la acoperirea datoriilor vechi.

La 12 octombrie 2017 SA „CET-Nord” s-a adresat cu o pretenție în adresa pârâților solicitând achitarea datoriei, însă pretenția a fost lăsată fără atenție.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei, reclamantul SA „CET-Nord” a depus cerere de modificare a cerințelor, menționând că pentru perioada 1 martie 2016 - 30 aprilie 2016 calculul urmează a fi efectuat în mărime de 10% în loc de 20%.

Prin urmare, SA „CET-Nord” a solicitat încasarea de la Mihail Costiuc, Igor Costiuc și Vitalii Costiuc, în mod solidar, a datoriei pentru pierderile normative de energie termică, în sumă de 1 695,60 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 martie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Cet-Nord” împotriva lui Mihail Costiuc, Igor Costiuc și Vitalii Costiuc.

S-a încasat în mod solidar de la Mihail Costiuc, Igor Costiuc și Vitalii Costiuc în beneficiul SA „CET-Nord”, datoria pentru pierderile normative de energie termică în sumă de 847,80 de lei.

S-a încasat în mod solidar de la Mihail Costiuc, Igor Costiuc și Vitalii Costiuc în beneficiul SA „CET-Nord”, cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 270 de lei.

La 13 aprilie 2018, SA „CET-Nord” a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de SA „CET-Nord”.

S-a casat hotărârea din 19 martie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul central și s-a emis o nouă hotărâre prin care:

S-a admis acțiunea SA „CET-Nord”.

S-a încasat, în mod solidar, de la Mihail Costiuc, Igor Costiuc și Vitalii Costiuc în beneficiul SA „CET-Nord” datoria pentru pierderile normative la energia termică în sumă de 1 695,60 de lei și 472,5 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe privind admiterea parțială acțiunii este neîntemeiată, iar SA „CET-Nord” este îndreptățită să pretindă plata pentru pierderile normative de energie termică, pentru sezonul de încălzire 2014 - 2016, în mărime de 10%, pentru două elemente constructive, țevi tur-retur.

Astfel, instanța de apel a menționat că prin actul de deconectare a apartamentului pârâților de la sistemul central de încălzire, s-au încetat relațiile de furnizare directă a energiei termice, însă nu au fost afectate relațiile de furnizare indirectă a energiei termice prin țevile de tranziție a magistralelor termice conform pct. 81 Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării acestora la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și modificat prin hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011.

A indicat că prin actul de cercetare a stării tehnice și a regimului de funcționare a sistemului de aprovizionare cu energie termică din 18 martie 2016 nr. 74276-4, s-a constatat că în blocul locativ în care locuiesc pârâții, sistemul de încălzire termică este în funcțiune și trece prin locurile de folosință comună, în subsol.

Termoficarea centrală a blocurilor de locuit reprezintă temei juridic de proprietate forțată și perpetuă, chiar și în cazul debransării apartamentului de la agentul termic și înlăturarea magistralelor din încăpere, dat fiind faptul că aceste magistrale-țevi sunt parte componentă și indispensabilă a clădirii, cu destinație comună și nu pot fi folosite altfel.

La 20 august 2018, prin intermediul oficiului poștal, Igor Costiuc a declarat recurs împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia contestată, invocând că instanța de apel a interpretat eronat legea.

A relatat că soluția adoptată de instanța de fond este întemeiată, iar soluția instanței de apel este neclară, deoarece instanța a apreciat aceleași probe în mod diferit și eronat, mai ales în situația când SA Cet-Nord în apelul declarat pe lângă motivele de fapt și de drept deja expuse, indică că „pentru subsol trebuia de calculat numai în mărime de 5% pentru un element”, deci recunoaște faptul că subsolul blocului locativ reprezintă un singur element constructiv.

Astfel, Igor Costiuc consideră că la adoptarea deciziei instanța a interpretat în mod eronat legea în ce privește cota procentuală a plății pentru pierderile normative a energiei termice care urmează să fie calculată și încasată de la proprietarii ap. 60 din blocul locativ nr. 57, str. Bulgară din mun. Bălți, adică 5% și nu 10%, ceea ce constituie temei pentru declararea recursului, prevăzut de legislația de procedură civilă în vigoare.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost recepționată de recurent la 23 iulie 2018.

Din aceste considerente, recursul din 20 august 2018, se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Igor Costiuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Igor Costiuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari